

LAAKKOSTEN SUKUVIESTI

UUSIA TUULIA

Nykyinen maailmanmeno vaatii meiltä aina uusia ominaisuuksia. Jatkuva uudistuminen onkin jo tavoite sinänsä. Sanotaan, että vierivä kivi ei sammaloidu. Jäädessään paikoilleen hyväkin juttu on äkkiä pois pelistä, jos kehitystä ei tapahdu. Usein mukavuudenhalu estää ihmisen kehittyminen. Pelkkä uteliaisuus voi jo sen sijaan viedä eteenpäin. Aina pitää olla innostunut jostakin.

Englantilainen sananlasku sanoo: "Tasainen meri ei kouli ketään taitavaksi merenkulkijaksi." Uusia haasteita ei kannata pelätä. Pikemminkin pitkällä tähtäimellä pelottavampaa on paikoillaan pysymisen seuraukset.

Jonathan Reuter kuvaa kauniisti uutta aamua:

*Valkenee aamu niin ruusuinen, kaunis,
tähdet se taivaalla himmentää.
On aaltojen hengitys raukea vielä,
lahdella purret uinumaan jää.*

*Loisto jo vilkuttaa etelässä,
lounainen tuuli käy siivilleen.
Sää kaunista lupaa ja haahkojen
huudot,
väyliä aukenee kaukaiseen.*

*Puusta nyt pullistaa isonpurjeen,
viirikin huomenta hulmahtaa.
ne tuulokset tuttuja merimiehen.
Aurinko aalloista kohoaa.*

Reipasta talven alkua!

Toivottaa Riitta Kajatkari

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus	1
Lars Lackberg	2
Anders	3
Savon sotaväki	4
Hattujen sota	5
Bethalem	6
Perhetapahtumia	7

Hyvää Joulua ja Hauskaa
Uutta Vuotta!

Lars Lackberg

Ruotujakolaitos

1600-luvun lopulla muodostettiin Ruotsi - Suomeen ruotujakolaitos. Silloin vakiintui käytäntö, jonka mukaan 2-4 talon ruotu hankki ja varusti sotamiehen jalkaväkeen. Ruotuun kuuluvien talojen tiluksista oli sotamiehelle erotettava ruotutorppa, johon kuului puolen tynnyrin suuruinen kylvöala, kaalimaa ja niittytilkku. Ruotu maksoi hänelle kertakaikkisen pääpalkan ja pestirahan. Vuosipalkasta huolehti Länsi-Suomessa kruunu, Itä-Suomessa ruotu. Itse sopimus sisälsi 18 pykälää. Siinä määriteltiin yksityiskohtaisesti, että "torpas pitää hänen kuninkaallisen majesteetinsa armollisimman asetuksen jälkeen oleman yksi pirtti, yksi vähä pihatto, vähä puoti ja lato, puolen tynnyrin jokavuotinen ylöskylvö ja kahden suvikuorman niittu, yhden vähän kaalimaan

kans, jotka talonpojat yksimielisesti tahtovat ylösrakentaa, kuin myös pelon ja niitun ylösottaa." (Einar W. Juva: Suomen kansan historia). Torpan lisäksi ruotu sitoutui luovuttamaan sotamiehelleen työvaatteet, myös rauhan aikana, sekä kustantamaan hänen kyytinsä harjoituksiin ja katselmuksiin sekä muonansa näiden aikana. Rauhan aikana ruotusotamies viljeli torppaansa ja suoritti töitä ruotunsa isännille, mutta toisinaan sotamiehet määrättiin linnoitustöihin. Mm. Suomenlinnan rakennustöissä oli mukana ruotusotilaita

Ruotusotamiehen asema muistutti osittain rengin, osittain torpparin asemaa. Toisaalta hänen asemansa oli itsenäisempi kuin tavallisen torpparin, sillä kruunun edut ja käskyt olivat isäntien edun ja käskyjen edellä, ja ne edellyttivät, että sotilas sai sen, mitä hänelle kuului, ja ettei häntä liiaksi rasitettu yksityisten töillä.

Uuden miehen tuli vuoden 1779 ohjesäännön mukaan olla iältään vähintään 17 ja korkeintaan 36 vuotta täyttänyt. Vähimmäispituudeksi kuningas määräsi 11

korttelia ja kolme tuumaa (=166 cm). Sotamiesten tuli olla hyvämaineisia, heidän ruumiinjäsenensä tuli olla miehekkäitä, samoin mielenlaadun ja ulkonäön. Miesten piti edelleen olla suoraryhtisiä, terveitä ja suorasaäriisiä. Niitä, joilla ei ollut edes parrankasvun alkua tai joilla ei ollut hiuksia, ei kelpuutettu.

Ruotusotilaalle annettiin myös nimi, usein ruotsinkielinen, sillä pääosa upseereista oli ruotsinkielisiä eikä tuohon aikaan kaikilla sukunimeä edes ollut. Jotkut saivat nimen ominaisuuksiensa mukaan, esim. Flink (vikkela, sukkela), kuten tässä kirjassa mainitun Helena Takkisen eräällä esi-isällä. Sotilasnimi siirtyi ruotumieheltä seuraavalle, ei isältä pojalle. Larsilla oli sukunimi, Lacoïn, isänsä mukaan, mutta siitä huolimatta hän sai sotilasnimen, Lackbergh, joka esiintyy kirkonkirjoissa.

Rykmenttien kuntoa valvottiin ajoittain katselmuksissa. Näistä tärkeimmät olivat pääkatselmuksiset (generalmonstring). Niissä tarkastettiin komppanioitain rykmentinvahvuus, myönnettiin ero vanhoille ja sairaille sekä hyväksyttiin ruotujen hankkimat uudet miehet

Myös aseistuksen, vaatetuksen ja harjoitustason tutkiminen kuului ohjelmaan. Katselmusta varten rykmentin kaikki komppanijat kokoontuivat samaan paikkaan. Katselmuksista laadittiin katselmusrullat (luettelo), jotka kertovat miesten ja varusteiden sekä hevosten sen hetkisen kunnan ja varusteiden tarpeen. Rullista löytyy myös tietoja myös rangaistuksista ja miesten erityistaidoista. Rulliin merkittiin 1. rykmentin numero, 2. komppanian numero, 3. ruodun nimi, 4. sotamiehen nimi "laatu" (beskaffenheth), syntymäpaikka ja edellisen katselmuksen jälkeen tapahtuneet muutokset, 5. ikä, 6. palvelusvuodet, 7. siviilisääty, ja tässä katselmuksessa tehdyt huomautukset. Uudella miehellä, joka katselmuksessa hyväksyttiin, esiintyy yleensä patronyyminä sukunimen tilalla. Miehen kelpoisuutta osoittamaan käytettiin joskus sanontoja "terve ja marssii" tai "mies on kelvollinen" ("karlen god"). Mieheltä vaadittiin myös hyvää mainetta. Tämä merkittiin joskus miehen kohdalle: "av god fräjd". Komppanian ja rykmentin harjoituksiin ja katselmuksiin sotamieheltä kului noin 35 päivää vuodessa.

(Heli Salvi: 1700-luvun katselmuksellat henkilöhistoriallisena lähteenä)

H

elena Heinonen keräsi aikanaan suvun historiaa josta osa on julkaistu sukukirjassa. Osa on vielä julkaisematonta. Tulevissa sukuviesteissä tullaankin julkaisemaan näitä kirjoituksia sellaisena kuin ne ovat tallennetut. Samalla toivomme seuran jäseniltä lisää kirjoituksia omasta lähimenneisyydestä. Haastatelkaa omia vanhempia ja isovanhempia kun se vielä on mahdollista. Jos ei muuten, niin ainakin näiden sukuviestien kautta ne jäävät suvun historian. Kirjoitukset ovat arvokasta perintöä jälkikasvullemme, jotka eivät vielä ymmärrä omien juuriensa merkitystä.

Anders

Andersin nuoruusvuosista ei tiedetä paljoakaan. Ainoa todistuskappale noista ajoista on Helsingissä otettu valokuva, jossa hän poseeraa Suomen kaartin univormussa. Muistitiedon mukaan hän palveli Suomen kaartissa Turkin sodan aikoihin v. 1877-1878, mutta oliko hän "Balkanin vuorilla taistelemassa" vai suorittiko palvelun kotimaassa, ei ole vielä selvinyt. Vuonna 1882 hän kuitenkin oli taas Maaningalla, sillä siellä hänet vihittiin avioliittoon Helena Takkisen kanssa. Ensimmäiset kymmenen vuotta perhe asui Honkamäen torpassa. Lapset, nuorinta lukuun ottamatta syntyivät. siellä. V -1893 perhe muutti Metsäharjun tupaan ja sieltä myöhemmin Kampamäelle. Muutto Jukolan paikalle lienee tapahtunut vuonna 1904 tai -05. Torpan Anders sai omakseen v. 1910, sillä silloin Halolasta ruvettiin niitä myymään. Jukola mainitaan henkikirjassa ensimmäisen kerran v. 1910 ja Anders on kirjoitettu siihen tilaosakkaaksi. Aikaisemmissa henkikirjoissa hänet on merkitty Halolan hoviin, niin kuin kaikki muutkin hovin torpparit.

Kampamäellä ollessa perhettä kohtasi suuri suru. Vanhin tytär Eeva Sohvi kuoli lavantautiin v. 1902. Muut perheenjäsenet selvisivät hengissä.

Anders ja David kiertelivät töissä useilla paikkakunnilla, Anders muuraamassa, David sekalaisissa töissä. Heidän tiedetään olleen ainakin Varkaudessa, Kuopiossa, Kajaanissa ja Imatralla.

Muutto Jukolan paikalle merkitsi perheelle pysyvää

kotia. Paikka oli siis Halolan torppa, jolle Andersin pojat, joita oli elossa viisi, antoivat komean nimen Jukola. Nimen valintaan lienee vaikuttanut paitsi ihastus Aleksis Kiven näytelmään myös isä-Andersin seitsemän veljeksen sarja. Kiven näytelmä talossa tunnettiin, sillä Seitsemän veljeksen ensi painos löytyi yhdestä Jukolan aitasta 1990-luvulla.

Mutta onnellista oloa ei kestänyt kauan. Perheen äiti Helena kuoli espanjantautiin v. 1909. Runsaan vuoden kuluttua Anders meni uudelleen naimisiin Anna-Liisa Vallan kanssa. Tila ei elättänyt suurta perhettä. Ensiksi lähti vanhin poika Pekka leipurinoppiin Kuopioon. Myöhemmin hän hankki sairaanhoitajan paperit ja kierteli sanitäärinä mm. Itä-Karjalassa ja Virossa kunnes v. 1922 muutti Amerikkaan ja oli siellä yhdeksän vuotta. Myös Janne oli Ameri-

rikassa nelisen vuotta. Ilmeisesti Kallekin lähti kotoa hyvin varhain, sillä kirkonkirjassa ei Jukolan kohdalla ole hänestä yhtään merkintää. Vuosina 1903-1904 Kalle oli Pekan kutsusta Kammion sairaalan porttivahtina. Kansanopistossa hän oli vv. 1911-1912 ja opettajaksi valmistui 1916. Taavetti ja Antti jäivät Jukolaan. V. 1926 hankittiin Antille Peltolan tila aivan Jukolan naapurista.

Jukolassa pidettiin majataloa joitakin vuosia. Sitä var-

ten asuinrakennukseen tehtiin lisää neljä kamaria, joten talossa oli nyt suuri tupa ja kuusi muuta huonetta. Majatalon pito tiesi miehille kyytiajoa kovassakin pakkasessa ja talon nuorille emännille, Alinalle ja Helmille ylimääräistä työtä karjan- ja taloudenhoidon lisäksi.

Anders oli luonteeltaan äkkipikainen ja kiivas, mutta myös lempeä ainakin lastenlapsilleen. Usein hänellä oli kova päänsärky, lienee ollut migreeni. Silloin talon lapset osasivat kaikota pois sisätiloista. Nuoruudessaan Anders oli ollut tulinen ratsastaja. Hänen kerrotaan pysyneen hevosen selässä kovassakin laukassa miten päin vain. Jätettyään tilan pidon pojilleen Taavetille ja Antille hän toimi kirkon suntiona. Niistä ajoista on vieläkin muistona kirkkopihan kuusiaita.

Savon sotaväki 1610-1721

1712 Olavinlinnan komentajana oli majuri Busch miehistönään mm. Iisalmen komppania.

Viisikäsrykmentin komentajaksi tuli eversti Adam Pistolekors ja everstiluutnantiksi vanha kapteeni Johan von Meurman. Rykmentin vahvuus oli kaksi komppaniaa eli parisataa miestä. Vihollisjoukko vangitsi everstin Aholahdesta, jolloin vastuu jäi Mermanille.

Venäläisiä Kerimäellä, Mäntyharjulla ja Hirvensalmella. Kesällä kasakat hyökkäsivät Puumalan kautta Sulkavalle. Eversti Stiernschantz teki syksyllä retken Käkisalmeen yllättäen kasakkejoukon. Venäläiset hyökkäsivät marraskuun 28. pnä Kulennoisissa ja jouluaattona Puumalassa.

1713 Alkuvuosi oli rauhallinen. Uusi ylipäällikkö Armfelt alkoi keskittää joukkoja länsi-Suomeen. Venäläiset työntyivät Savooneen syyskuussa maitse ja vesitse asettuen viideksi päiväksi Sulkavalle. Savolaiset ratsujoukot kävivät viivytyssotaa mm. Karjaalla elok. 20. pnä.

Pälkäneellä tappio lokakuun 4. pnä, jonka jälkeen Savon jalkaväki hajosi pahoin, miehet palailivat kotiseuduilleen.

1714 Talvella venäläiset liikkuvat lounaisimmassa Savossa. Hirvensalmella Viipurin ratsurykmentin Pien-Savon komppania voitti 40-miehisen venäläisvoiman. Kangasniemellä Långström tuhosi toisen osaston, joka käsitti 80 miestä.

Isonkyrön Napuella helmikuun 14 pnä Siomen armeija kävi ratkaisevan taistelun. Tähän osallistui Savon jalkaväkirykmentti Iisalmen komppaniaa lukuunottamatta, se vartioi Olavinlinnaa, sekä Suur-Savon ratsukomppania. Jäljellä oli 270 miestä 700:sta. Kuopion komppanian tappioihin kuului sotamies Pekka Ovaskainen.

Napuen taistelun jälkeen palasi venäläinen ratsuväki etelään Kuopion kautta ja pakkoverotti tienvarsia.

Venäläiset aloittivat Olavinlinnan valtauksen keväällä kooten Lappeenrantaan 1687 miestä ja 30 tykkiä. Piiritysjoukkoja kertyi kaikkiaan yli kaksituhatta miestä. Joukko eteni maitse ja vesitse ja saapui Savonlinnaan kesäkuun 18. pnä. Majuri Buschilla oli linnassa 346 miestä Juvan, Pieksämäen ja Kuopion komppanioista. Piiritys kesti kuusi vikkoa ja linna antautui heinäkuun 29. pnä. Jäljellä oli 150 miestä ja 60 tykinluotia. Busch

sai poistua linnasta Pohjanmaalle venäläisten saattamana, osa miehistä karkasi kotiin. Majuri Busch talletti ruokatarvikkeitaan Iisalmen Salamäkeen Esko Makkoselle mutta venäläiset ryöstivät ne marraskuussa. Buschin joukon menomatalla saattajat ryöstivät Kuopion Puutossalmella Jaakko

Hyvärisen Maja- ja postitalon, ja palatessaan he tekivät tuhoja uudelleen. Kuopiossa kärsi katselmuskirjuri Karl Forstadiuksen talo, jonka liepeillä Savilahdessa tuhat venäläistä majaili neljä päivää.

Leppävirralla syntyi tuhoja Saamaisissa, Reinikkalassa, kirkonkylällä, Tanskansaarella, Timolassa Pussilantaipaleessa ja Riihirannalla sekä Rantasalmen Osikonmäellä. Suonnejoen Sydänmaa koki majoituksen kauhat, kun viisi komppaniaa venäläisiä marssi sitä kautta Pohjanmaalle. Punkaharjun Pihlajaniemessä tuhottiin Juho Malisen talo.

Kesällä yritettiin värvätä Ruotsin armeijaan sotilaskarkureita ja loismiehiä mm. Kuopiossa. Värväreinä luutnantti Gustaf Henrik Ehrenroot, kuopiolainen korpraali Juhana Husu ja vänrikki Sund.

1715 Kajaanin linna puolusti 50 miestä savolaista viisikäsjalkaväkeä ja muuta Savon jalkaväkeä päällikkönään majuri Johan Henrik Fieandt.

Joulukuussa eteni etelästä Savon halki venäläinen ratsuväkiosasto ja yritti ottaa linnan yllättäen, mutta epäonnistui.

Husu värväsi edelleen miehiä Savossa kapteeni Michael Lundeén mukana.

1716 Tammikuussa kenraali Afanasi Tshekin tehtäväkseen valloittaa Kajaanin joukoissaan eversti Mannsteinin jalkaväkirykmentti ja tykistöä. Linna antautui helmikuun 24. pnä, jolloin Ruotsin

lippu laskettiin viimeisenä salosta Suomessa.

Sotilaat ja siviiliväki vietiin vastoin antautumis-sopimusta Venäjälle vankeuteen.

Syksyllä pidettiin Savon jalkaväen pääkatselmus Vallentunan Hulthamnissa, vähän Tukholman pohjoispuolella. Sen vahvuus oli silloin 21 upseeria, 35 aliupseeria ja 304 miestä. Kuopion komppanian vahvuus oli yksi upseeri, viisi aliupseeria ja 71 miestä.

Karjalan ratsurykmentin Ylä-Savon komppanian vahvuus oli 41 ratsumiestä ja Ala-Savon 84.

1716-17 Savoa kierteli väenotossa mm. kersantti Niilo Auvinen Juvan komppaniasta.

1717 Sissipäällikkö Lauri Kärki ylennettiin kapteeniksi, sukunimi oli muuttunut Kerckisudd.

1718 Kaarle XII määräsi kenraali Armfeltin tunturien yli kohti Trondheimia. Savon jalkaväessä oli 385 miestä sekä päällystö. Kaikkiaan voimaa oli noin 7500 miestä, joista puolet suomalaisia ja näistä kuutisensataa savolaisia.

Marraskuun 30 pnä kuningas kaatui ja Armfelt aloitti tuhoisan paluumarssin Tydalenista. Savon jalkaväestä katosi tuntureille 87 miestä. Kuopion komppania menetti tuntureille 13 miestä, yhteensä Norjassa 37 miestä 57 lähteneestä.

1719 Savon jalkaväkeä oli tammikuussa 135 miestä ja päällystö. Varsin moni oli palelluttanut noistakin jalkansa, kätensä, korvansa tai silmänsä. Sotavangit vapautettiin syyskesällä ja he voivat palata yksiköihinsä.

Ratsuväki säilyi tuntuvasti vähemmin tappioiden Norjassa.

1720 Savosta otettiin kolmasosa koko viljasadosta veroksi miehitysvoiman toimesta.

Karjalan ratsurykmentti joutui keväällä puolustamaan toiminta-alueitaan Uumajan seutua venäläisiä vastaan. Kummankin savolaiskomppanian varastot paloivat Uumajassa.

Savon jalkaväkirykmentti siirrettiin etelään Gävlen tienoille, josta käsin se jatkuvasti järjesti partioretkiä Suomeen.

Väenotto ei enää onnistunut venäläisten varuillaan olon johdosta, vain viisi alokasta merkittiin rulliin.

1721 Uudenkaupungin rauha elokuun 20 pnä. Ruotsi luopui Baltian maista, Inkerinmaasta ja Kaakkois-Suomesta. Viipuri, Käkisalmi ja Sortavala jäivät Venäjän puolelle.

Hattujen sota

Sodan valmistelu oli ollut puolinaista ja yksityiskohtaisia sotasuunnitelmia ei koskaan pantu paperille. Hatut ilmeisesti uskoivat armeijan olevan vielä samanlaisessa kunnossa kuin suuressa Pohjan sodassa, jossa ruotsalaiset olivat pienellä mutta tehokkaalla armeijallaan ottaneet voittoja ylivoimaisista vihollisista. Ruotsin armeija oli kuitenkin rapistunut Kaarle XII:n ajoista ja oli heikosti varustettu. Maavoimia oli Venäjän vastaisella rajalla yhteensä noin 18 000 miestä, joista pääosa koottiin aseisiin Haminaan ja loput Lappeenrantaan. Laivastosta, joka oli koottu Kymijoen suulle, tuli taistelukyvytön jo ennen varsinaisen sodan alkua, kun laivoissa alkoi levitä tappava punatauti.

Lewenhaupt ei katsonut voivansa lähteä rintamalle ennen valtiopäivien päättymistä, joten armeijan johdon otti sodanjulistuksen jälkeen von Buddenbrock. Elokuussa 1741 venäläiset aloittivat sotatoimet hyökkäämällä rajan yli kohti Lappeenranta. Von Buddenbrock ei siirtänyt pääjoukkojaan Lappeenrannan avuksi,

joten sinne sijoitetut ruotsalaiset joukot joutuivat puolustautumaan lähes kolminkertaisesta ylivoimaa vastaan. Ruotsalaiset lyötiin

23.8.1741 Lappeenrannassa kaatuneiden joukossa oli myös ruodun 92 Lars Lackberg

nopeasti sekasortoisessa ja verisessä Lappeenrannan taistelussa. Venäläiset valtasivat Lappeenrannan linnituksen ja tuhosivat kaupungin, mutta vetäytyivät sitten takaisin omalle puolelleen rajaa.

Sotatoimien tauottua väliaikaisesti Ruotsista lähetettiin lisäjoukkoja, niin että armeijan vahvuus kohosi noin 23 000 mieheen. Heidän mukanaan saapui syyskuun alussa Lewenhaupt, joka otti sodanjohdon käsiinsä. Marraskuussa Lewenhaupt hyökkäsi pääarmeijalla rajan yli ja alkoi edetä kohti Pietaria. Vaikeissa syys-talven olosuhteissa aloitetun hyökkäyksen tarkoituksena oli aiheuttaa sekasortoa Pietarissa ja auttaa Elisabetia nousemaan valtaistuimelle. Elisabet kaappasi-kin vallan sodan aiheuttaman hämmennyksen turvin, ja joulukuun alussa hän tarjosi Ruotsille aselepoa. Lewenhaupt suostui tähän ja veti joukkonsa takaisin Ruotsin puolelle rajaa.

Aune Räsänen vieraili Israelissa

Jerusalemin katseleminen on aina sykhdyttävä näky. Pyhän maan vierailu jää vaillinaiseksi, ellei ole käynyt Vanhankaupungin Juutalaiskorttelissa, josta voi avarasti nähdä Moorian Temppelivoorelle ja Länsimuurille (Itkumuuri, Kotel Hama' aravi). Muurin rakenteen alemmissa kivikerroksissa näkyy Herodeksen ajalle ominainen kivien reunus. Leveät portaikot johtavat alas Moorialta ja sen yhteydessä voi nähdä merkittävän osan Jerusalemin 3000-vuotista historiaa.

Joulukynttilöiden osto ja vierailu Betlehemissä,

Kuva: Leena Rusama

Sukunimistä

Sukunimet ovat sukulaisuuden yhdistävä tuntomerkki. Suomen lain mukaan meillä jokaisella kuuluu olla sukunimi, se on itsestäänselvyys. Niin ei ole kuitenkaan aina ollut, sillä pakolliseksi sukunimi tuli kaikille vasta ensimmäisessä sukunimilaissa v. 1920. Kenellä ei vielä silloin sukunimeä ollut, hänen tuli sellainen ottaa, ja ellei sitä ollut vuoden kuluessa ilmoitettu, oli papin se hänelle määrättävä. Se, että sukunimettömiä todella tuohon aikaan vielä oli, johtui historiallisista ja kulttuurisista seikoista. Yhteistä koko Suomen kansan suurta esihistoriallista sukunimimenneisyyttä ei ole.

Sukuviesti

Kuva: Sirpa Ahola

Syntymäkirkossa ja Paimenten kedolla 1.10. 2011. Olin Toiviomatkojen ryhmämatkojen mukana. Betlehem merkitsee: Leipäkylä. Olin käynyt Betlehemissä aiemmin kaksi kertaa, vuonna 1984, jolloin myös 13.ikäinen tyttäreni Anna oli mukana. Toisen kerran kävin 1999, jolloin Betlehem valmistautui Millenium-juhlavuoteen ja Paavin vierailuun. Tulotie Syntymäkirkkoon uusittiin ja kuumaa pikeä levitettiin kiireellä, niin että minunkin kenkien pohjissa on vieläkin Betlehemin pikeä. Ensimmäisenä jouluna paimenet sanoivat: "Menkäämme nyt Betlehemiin. Betlehem on Raamatussa mainittu n. 50 kertaa. Syntymäkirkkoa on erittäin pätevin perustein pidetty luotettavan tradition muistomerkkinä.

genealogia.fi

Savon ytimeen Mikkelin tienoille, syntyi maamme ja ehkä koko maailman vanhin tavallisen rahvaan käytössä ollut sukunimijärjestelmä. Tämä tapahtui todennäköisesti jo 1200-luvulla, ja ne voidaan genealogisin metodein todistaa vakaasti periytyviksi. Periytyvyys on ollut itäsuomalaiselle nimijärjestelmälle jo syntyperäinen piirre. Savolaisten naisten sukunimissä esiintyi yleisesti menneinä vuosisatoina johdin *-tar*. Nämä nimet on johdettu isien sukunimistä, ei puolioiden. *star*-nimet olivat yleisimmillään savolaisten keskuudessa 1600-luvulla ja 1700-luvun alkupuoliskolla.

Johtokunta 2011

Sukuseuran johtokunta kokoontui 8.10. Kotkassa ja päätti sukukokouksen järjestämisestä ensi kesänä Mikkelissä. Aiemmin ehdolla ollut laivaristeily ei saanut suurempaa kannatusta jäseniltä, joten sen toteuttaminen jää vielä tulevaisuuteen. Mikkelin kokouksen ohjelma on vielä "vaiheessa," joten kevään Sukuviestissä asiaa tarkemmin.

Ensi vuoden jäsenmaksuiksi hallitus ehdottaa samaa kuin nytkin, eli 10 € ja puolisolta sekä alle 18

-vuotiaalta perheenjäseneltä 5€. Maksaneita jäseniä oli kuluneena vuonna reilut sata jäsentä.

Sukuseuran tiedotusta hoidetaan edelleen kaksi kertaa vuodessa toimitettavalla sukuviestillä ja seuran Internet sivuilla. Olemme myös mukana Facebookissa, johon ryhmään voi itse liittyä ja liittää kaverinsakin.

Erialaista Laakkosten sukuseuran myyntimateriaalia löytyy edelleenkin Antti Laakkoselta – soitttele.

Ilmo Laakkosen 80v. syntymäpäiväjuhlista 11.4.2011

Sukua neljässä polvessa eli: Ilmo-isä, tytär Sirpa Keltamäki os. Laakkonen, Sirpan tytär Anna Purontaka os. Keltamäki, Annan poika Nooa Purontaka s.25.4.2010

Ilmo Laakkosen lastenlapset; Ville Lepäälä, Santeri Salo, Sara Salo, Emmi Keltamäki, Anna Purontaka ja lastenlastenlapsi Nooa Purontaka

Laakkosen perhe; Irma & Ilmo Laakkonen, Sirpa Keltamäki, Kirsi Laakkonen, Suvi Salo

NOOA

Syntynyt 25.4.2010 Jyväskylässä poika, joka sai nimekseen NOOA Leon Viljam Purontaka.

Vanhemmat Anna (os.Keltamäki) ja Toni Purontaka.

Kuvassa Nooa on 1v 2kk.

-Wilhelmin sukuhaaraa

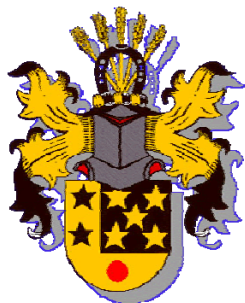

Huom!
Seuraavaan
tiedotteeseen jutut
sisään viimeistään
15. 4. 2012

Laakkosten sukuseura

Marjatta Latvala
Pikontie 8
73500 Juankoski

Puh: 040-4191946
Sähköposti: sihteeri@laakkoset.org

Sukuseuran hallitus 2010–12

Puheenjohtaja: **Riitta Kajatkari**
sähköposti: puheenjohtaja@laakkoset.org
Keskuskatu 7, 48100 KOTKA
puh. 0400-838 173

Varapj: **Antti Laakkonen**
Myntis, 02570 SIUNTIO
Puh: 0400-764650
sähköposti: [antti.laakkonen\(at\)lohja.fi](mailto:antti.laakkonen(at)lohja.fi)

Jäsenet: **Tuula Jäättelä**
Kokonkatu 30, 33560 Tampere
[tuula.jaattela\(at\)hotmail.com](mailto:tuula.jaattela(at)hotmail.com)
Eino Laakkonen
Temppelikatu 6 C 36, 00100 HELSINKI
puh. 0400-444368
[eino.laakkonen\(at\)welho.com](mailto:eino.laakkonen(at)welho.com)

Risto Kangas
Laitakatu 27, 48600 KOTKA
Puh: 0400-459 334
sähköposti: [risto.kangas\(at\)kymp.net](mailto:risto.kangas(at)kymp.net)

Marjo Runko
Kalastajantie 16 A 5, 71800 SIILINJÄRVI
sähköposti: [maheru\(at\)hotmail.fi](mailto:maheru(at)hotmail.fi)

Sihteeri **Marjatta Latvala**
Pikontie 18, 73500 Juankoski
Puh: 017-612 171 tai 040-4191946
sähköposti: [sihteeri\(at\)laakkoset.org](mailto:sihteeri(at)laakkoset.org)

Hallituksen ulkopuolelta

Rahastonhoitaja: **Merja Kaartinaho**
Haapatie 14, 00780 Helsinki
puh. 09-385 9759
sähköposti: merja.kaartinaho@luukku.com

Tutkimus: **Pekka Laakkonen**
Jussilankatu12 C 32, 05880 Hyvinkää
puh.09-273 1243, 050 64470
sähköposti: [tutkimus\(at\)laakkoset.org](mailto:tutkimus(at)laakkoset.org)

Tiedotus: **Matti Jyllilä**
Kiesitie 4 C, 07930 Pernaja
puh. 0400-424295
sähköposti: [matti\(at\)kulloo.com](mailto:matti(at)kulloo.com)

